

Guerric d'Igny : Legyenek velem !

«Atyám, amíg velük voltam, megtartottam őket a nevedben.» (Jn17,12). Szenvedése előestéjén imádkozott így az Úr, de e szavakat a Mennybemenetel napján is magunk elé idézhetjük, mikor véglegesen elhagyván gyermekeit a mennyei Atyára bízta őket.

Ő, ki megteremtette, tanította, irányította az angyalok seregeit, e földön a tanítványok kicsiny csapatát vallotta magáénak. Testben élvén őket oktatta, míg azok képessé nem váltak a Lélek vezetésének befogadására. A hatalmas Úr nagy szeretettel vette körül kicsiny gyermekeit: azokat látta bennük, kiket kiszakított e világ szokásainak követéséből, azokat, kik lemondtak az időbeni reményekről, s immár csak hozzá ragaszkodtak.

Mégis, míg testben köztük élt, kötődésének kevesebb jelét adta : inkább szigorú volt velük, mintsem kíméletes, inkább mester volt, mint apa.

Mikor azonban eljött az óra, hogy őket elhagyja, legyőzte őt a gyöngéd érzelm, s többé már nem rejtegette szeretetének bőségét. Ezért e szavak : «Bár Jézus mindig is szerette azokat, akik az övéi voltak ezen a világon, most különösképpen megmutatta nekik szeretetét.» (Jn 13,1)

Teljes intenzitásában árasztotta e szeretetet barátaira, mielőtt ő - mint a víz szétáradása - magát egészen odaadta. Testének és vérének áldozatát adta, s annak emlékezetét megalapította. Nem is tudom, mi a csodálatra méltóbb: hatalma vagy figyelmes szeretete, hiszen jelenlétének új formájára rátalálva megvigasztalta őket távozása miatt.

A test látszólagos távolléte ellenére velük maradt. Sőt, bennük, melyet a szentség ereje biztosít!

Ehhez járul, hogy egy hosszú beszéd után, az Atyának ajánlotta őket. Miközben szemét az égre emelte, így szólt: « Amíg velük voltam, megtartottam őket nevedben, akiket nekem adtál. Megőriztem őket, és senki más nem vett el közülük, csak a kárhozat fia, hogy az Írás beteljesedjék. Most pedig hozzád megyek. ... Nem azt kérem, hogy vedd el őket a világból, hanem hogy óvd meg őket a gonosztól.» (Jn 17,12.15). Ez az ima az üdvösség és a tökéletesség három pontba rendezett foglalat. Semmit sem tudunk mindezekhez hozzátenni. Ezek a következők : a tanítványok megóvása a gonosztól, megszentelésük igazságban, valamint megdicsőülésük Urukkal együtt. « Atyám, azt akarom, hogy ők is, akiket nekem adtál, ott legyenek velem, ahol én vagyok, hogy lássák dicsőségemet, amelyet nekem adtál. » (Jn 17,24)

Boldogok, akikért maga a Bíró esdekel ! Olyan közbenjárójuk van, kit ugyanolyan tisztelettel kell becsülni, mint azt, Akihez imádsága felszáll. Az Atya nem utasítja el ajka kéréseit, mivel - egy Isten lévén - ugyanaz az akarat és ugyanaz a képesség lakja őket. Amit Krisztus kér, beteljesedik, szava erővel telt, akarata hatékony. Mindarra mi létezik igaz, hogy «szólt és lett, parancsolt és létrejöttek». «Azt akarom, hogy ahol én vagyok, ők is ott legyenek velem.»

Micsoda biztosságot ad ez a hívőnek, feltéve, hogy nem veti el a kapott kegyelmet ! S ez a bizonyosság nem csupán az apostoloké és társaiké, hanem mindazoké, kik szavaikban hinni fognak !

«De nem csupán értük könyörgök, hanem azokért is, akik az ő szavuk által hinni fognak bennem.» (Jn 17,20)

Homília Mennybementel ünnepére

